

**Posolstvo Svätého Otca Leva XIV.
na 100. svetový deň misií
18. október 2026
*Jedno v Kristovi, zjednotení v misii***

Drahí bratia a sestry!

V tomto roku budeme sláviť sté výročie Svetového dňa misií, ktorého slávenie – Cirkvi také drahé – zaviedol Pius XI. a zvolil som preň tému „Jedno v Kristovi, zjednotení v misii“. Po skončení jubilejného roku chcem celú Cirkev povzbudiť, aby s radosťou a horlivosťou v Duchu Svätom pokračovala v misijnom úsilí, ktoré si vyžaduje srdcia zjednotené v Kristovi, zmierené spoločenstvá a od všetkých ochotu k dôveryplnej a veľkodušnej spolupráci.

Keď uvažujeme o našej jednote v Kristovi a našom zjednotení v misii, nechajme sa viesť a inšpirovať Božou milosťou, aby sa „v nás obnovil oheň misijného povolania“ a aby sme spoločne napredovali v evanjelizačnom úsilí v „novej misijnej ére“ v dejinách Cirkvi (*Homília počas omše pri príležitosti Jubilea misionárov a migrantov*, 5. októbra 2025).

1. Jedno v Kristovi. Misionárski učenici zjednotení v ňom a so svojimi bratmi a sestrami

V centre misie sa nachádza tajomstvo jednoty s Kristom. Ježiš sa pred svojim umučením modlil k Otcovi: „*Aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno*“ (Jn 17, 21). V týchto slovách sa odhaľuje najhlbšia túžba Pána Ježiša a zároveň identita Cirkvi ako spoločenstva jeho učeníkov: byť spoločenstvom, ktoré pochádza z Trojice a žije z Trojice a v Trojici, v službe bratstva medzi všetkými ľuďmi a harmónie so všetkými stvoreniami.

Byť kresťanom neznamená v prvom rade uskutočňovať istý súbor praktík alebo myšlienok: znamená to žiť v jednote s Kristom, v ktorom sa podieľame na synovskom vzťahu, ktorý on žije s Otcom v Duchu Svätom. Znamená to prebývať v Kristovi ako ratolesť na viniči (porov. Jn 15, 4), ponorený do života Trojice. Z tohto zjednotenia pramení vzájomné spoločenstvo medzi veriacimi a rodí sa každá misijná plodnosť. Áno, „communio je súčasne prameňom a ovocím poslania“, ako učil svätý Ján Pavol II. (apoštolská exhortácia *Christifideles laici*, 32).

Preto je prvou misijnou úlohou Cirkvi obnovovať a udržiavať duchovnú a bratskú jednotu medzi jej členmi. V mnohých situáciách sme svedkami konfliktov, polarizácie, nedorozumení a vzájomnej nedôvery. Keď sa to deje aj v našich spoločenstvách, oslabuje to ich svedectvo. Evanjelizačná misia, ktorú Kristus zveril svojim učeníkom, vyžaduje predovšetkým zmierené srdcia túžiace po spoločenstve. V tomto zmysle bude dôležité zintenzívniť ekumenické vzťahy so všetkými kresťanskými cirkvami a zároveň využiť príležitosti, ktoré ponúka spoločná oslava 1700. výročia Nicejského koncilu.

Byť „jedno v Kristovi“ nás napokon požíva k tomu, aby sme vždy upierali pohľad na Pána, aby on bol skutočne centrom nášho osobného i spoločného života, každého slova, činu, medziľudského vzťahu, aby sme s údivom mohli povedať: „*Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus*“ (Gal 2, 20). To bude možné len vtedy, keď sa neustálym počúvaním jeho Slova a skrze milosť sviatostí staneme živými kameňmi Cirkvi, ktorá je dnes pozvaná k tomu, aby sa zaoberala základnými požiadavkami Druhého vatikánskeho koncilu a následného pápežského magistéria, najmä magistéria pápeža Františka. Ako totiž hovorí svätý Pavol: „*Ved' nie seba hlásame, ale Ježiša Krista, Pána*“ (2 Kor 4, 5). Preto opätovne pripomínam slová svätého Pavla VI.: „Niet skutočnej evanjelizácie, ak nie je hlásané meno, učenie, život, prísľuby, kráľovstvo a tajomstvo Ježiša Nazaretského, Božieho Syna“ (apoštolská exhortácia *Evangelii nuntiandi*, 22). Takýto proces skutočnej evanjelizácie začína v srdci každého kresťana a rozširuje sa na celé ľudstvo.

Preto čím viac budeme zjednotení v Kristovi, tým viac budeme môcť spoločne plniť poslanie, ktoré nám zveril.

2. Zjednotení v misii. Aby svet uveril v Krista Pána

Jednota učeníkov nie je samoučelná: je zameraná na misiu. Ježiš to jasne potvrdzuje: „...aby svet uveril, že si ma ty poslal“ (Jn 17, 21). Až vo svedectve zmiereného, bratského a solidárneho spoločenstva nachádza hlásanie evanjelia svoju plnú komunikačnú silu.

V tomto ohľade stojí za pozornosť motto blahoslaveného Paola Mannu: „Celá Cirkev za obrátenie celého sveta“. Stručne vyjadruje ideál, ktorý inšpiroval založenie *Pápežskej misijnej únie* v roku 1916. Pri príležitosti 110. výročia jej vyjadrujem svoje uznanie a žehnám jej úsilie o oživenie a formovanie misijného ducha kňazov, zasvätených osôb a veriacich laikov, a tiež jej podporu zjednocovaniu všetkých síl zapojených do evanjelizácie. Žiaden pokrstený totiž nie je z misie vylúčený, ani nemôže byť voči nej ľahostajný: všetci, každý podľa svojho povolania a životných podmienok, sa podieľajú na veľkom diele, ktoré Kristus zveril svojej Cirkvi. Ako viackrát pripomenul pápež František, hlásanie evanjelia je vždy spoločným, komunitným, synodálnym dielom.

Preto byť zjednotení v misii znamená zachovávať a pestovať spiritualitu spoločenstva a misijnej spolupráce. Keď rastieme každý deň v tomto postoji, s Božou milosťou sa učíme čoraz viac hľadiť na našich bratov a sestry očami viery, s radosťou rozpoznávať dobro, ktoré Duch vzbudzuje v každom z nás, prijímať rozmanitosť ako bohatstvo, nieť bremená druhých a vždy hľadať jednotu, ktorá pochádza zhora. Všetci máme totiž jednu spoločnú misiu od jedného Pána, jednu vieru, jeden krst, jedného Boha a Otca všetkých, ktorý je nad všetkými, preniká všetkých a je vo všetkých (porov. Ef 4, 5 – 6). Táto spiritualita predstavuje každodennú formu misijného učenia. Pomáha nám obnoviť univerzálny pohľad na evanjelizačnú misiu Cirkvi, prekonávať roztrieštenosť úsilia a stranícke rozdelenia na „Pavlových“ či „Apollových“ medzi nasledovníkmi jedného Pána (porov. 1 Kor 1, 10 – 12).

Misijná jednota, samozrejme, nie je chápaná ako uniformita, ale ako spolupôsobenie rôznych chariziem za rovnakým cieľom: zviditeľniť Kristovu lásku a pozvať všetkých na stretnutie s ním. Evanjelizácia sa uskutočňuje vtedy, keď miestne spoločenstvá spolupracujú a keď sa kultúrne, duchovné a liturgické rozdiely plne a harmonicky prejavujú v tej istej viere. Preto povzbudzujem cirkevné inštitúcie a štruktúry, aby posilňovali zmysel pre cirkevné misijné spoločenstvo a tvorivo rozvíjali konkrétne formy vzájomnej spolupráce pre misiu a v misii.

V tejto súvislosti ďakujem *Pápežským misijným dielam* za ich službu v oblasti misijnej spolupráce, ktorú som s vďačnosťou zažil už počas svojho pôsobenia v Peru. Tieto diela – Misijné dielo šírenia viery, Misijné dielo detí, Misijné dielo sv. apoštola Petra a Misijná únia – naďalej živia a formujú misijné vedomie veriacich, od malých po veľkých, a podporujú sieť modlitby a lásky, ktorá spája komunity celého sveta. Je príznačné, že zakladateľka Misijného diela šírenia viery, blahoslavená Paulína Mária Jaricotová pred dvesto rokmi vymyslela živý ruženec, ktorý dodnes spája na diaľku mnoho veriacich v skupinách, aby sa modlili za všetky duchovné a misijné potreby. Treba tiež pripomenúť, že práve na návrh Misijného diela šírenia viery Pius XI. v roku 1926 ustanovil slávenie Svetového dňa misií a každoročné zbierky v tento deň sú v mene pápeža distribuované na rôzne potreby misií Cirkvi. Štyri misijné diela ako celok, ale aj každé osobitne, dodnes zohrávajú dôležitú úlohu pre celú Cirkev. Sú živým znakom jednoty a misijného spoločenstva Cirkvi. Všetkých preto pozývam k vďačnej spolupráci s nimi.

3. Misia lásky. Ohlasovať, žiť a zdieľať vernú Božiu lásku

Ak je jednota podmienkou misie, láska je jej podstatou. Dobrá zvesť, ktorú máme ohlasovať svetu, nie je abstraktný ideál: je to evanjelium vernej Božej lásky, stelesnené v tvári a živote Ježiša Krista.

Misia učeníkov a celej Cirkvi je pokračovaním Kristovho poslania v Duchu Svätom: je to misia, ktorá vychádza z lásky, žije v láske a vedie k láske. To je také pravdivé, že sám Pán svoju veľkňazskú modlitbu k Otcovi pred svojím utrpením zakončuje po prosbe za jednotu učeníkov

takto: „... aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som v nich bol ja“ (Jn 17, 26). Apoštoli teda hlásali evanjelium poháňaní Kristovou láskou a pre Krista (porov. 2 Kor 5, 14). Podobne aj v priebehu storočí množstvo kresťanov, mučeníkov, vyznávačov a misionárov obetovalo svoj život, aby umožnili svetu spoznať túto Božiu lásku. Takto pokračuje evanjelizačná misia Cirkvi pod vedením Ducha Svätého, Ducha lásky, až do konca čias.

Chcel by som preto osobitne poďakovať dnešným misionárom a misionárkam *ad gentes*: ľuďom, ktorí podobne ako svätý František Xaverský opustili svoju vlasť, svoje rodiny a všetky istoty, aby hlásali evanjelium a prinášali Krista a jeho lásku na miesta, ktoré sú často náročné, chudobné, poznačené konfliktmi alebo kultúrne vzdialené. Napriek nepriazni osudu a ľudským obmedzeniam sa naďalej s radosťou obetujú, lebo vedia, že Kristus sám so svojím evanjeliom je najväčším bohatstvom, o ktoré sa treba deliť. Svojou vytrvalosťou ukazujú, že Božia láska je silnejšia než akákoľvek prekážka. Svet stále potrebuje týchto odvážnych svedkov Krista a cirkevné spoločenstvá stále potrebujú nové misijné povolania, ktoré musíme mať vždy na srdci a za ktoré musíme neustále prosiť Otca. Nech nám daruje mladých i dospelých ľudí, ktorí sú ochotní opustiť všetko, aby nasledovali Krista na ceste evanjelizácie až na kraj sveta!

S obdivom k misionárom a misionárkam adresujem celej Cirkvi osobitnú výzvu: aby sme sa s nimi všetci spojili v evanjelizačnom poslaní, a to svedectvom života v Kristovi, modlitbou a príspevkom na misie. Vieme, že často „nie je láska milovaná“, ako povedal svätý František z Assisi, na ktorého zvlášť hľadáme pri príležitosti osemstoročnice jeho prechodu do neba. Nechajme sa nakaziť jeho túžbou žiť v Pánovej láske a dávať ju blízkym i vzdialeným, lebo, ako hovorieval, „treba veľmi milovať lásku toho, ktorý nás veľmi miloval“ (sv. Bonaventura z Bagnoregia, *Leggenda maggiore*, kap. IX, 1; *Fonti francescane*, 1161). Nech nás povzbudí aj horlivosť svätej Terézie od Dieťaťa Ježiša, ktorá si predsavzala pokračovať vo svojej misii aj po smrti, keď vyhlásila: „V nebi budem túžiť po tom istom, čo na zemi: milovať Ježiša a robiť ho milovaným“ (*List reverendovi M. Bellièrovi*, 24. február 1897).

Inšpirovaní týmito svedectvami sa všetci chceme snažiť prispievať k veľkej evanjelizačnej misii, ktorá je vždy dielom lásky, každý podľa svojho povolania a darov, ktoré sme dostali. Vaše modlitby a konkrétna podpora, najmä pri príležitosti Svetového dňa misií, budú veľkou pomocou pri šírení evanjelia Božej lásky všetkým, najmä tým najchudobnejším a najnúdznejším. Každý dar, aj ten najmenší, sa stáva významným aktom misijnej jednoty. Preto ešte raz vyjadrujem svoju úprimnú vďaku „za všetko, čo robíte, aby ste mi pomohli pomáhať misionárom vo všetkých častiach sveta“ (videoposolstvo k Svetovému dňu misií 2025). A aby som posilnil naše duchovné spoločenstvo, spolu so svojím požehnaním vám odovzdam túto jednoduchú modlitbu:

Svätý Otče, daj, aby sme boli jedno v Kristovi, zakorenení v jeho láske, ktorá spája a obnovuje. Nech sú všetci členovia Cirkvi zjednotení v misii, poslušní Duchu Svätému, odvážni vo svedectve o evanjeliu a každý deň nech ohlasujú a stelesňujú tvoju vernú lásku ku každému stvoreniu.

Požehnaj misionárov a misionárky, podporuj ich v ich úsilí, ochraňuj ich v nádeji!

Mária, Kráľovná misií, sprevádzaj naše evanjelizačné dielo v každom kúte zeme: urob nás nástrojmi pokoja a daj, aby celý svet spoznal v Kristovi svetlo, ktoré nás spasí. Amen.

Vo Vatikáne 25. januára 2026, na Tretiu nedeľu v Cezročnom období, sviatok Obrátenia svätého apoštola Pavla.